

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΩ ΑΓΙΩ ΠΑΣΧΑ

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Χριστὸς Ἀνέστη!

“Ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν” (Ρωμ. 6,4).

Ἡ θριαμβικὴ ἀναφώνησις “Χριστὸς ἀνέστη”, ὁ νικητὴριος κατὰ τοῦ Θανάτου καὶ τοῦ Ἄδου παιάν, χαρμοσύνως ἐπαναλαμβάνεται σήμερον ὑπὸ μυριάδων πιστῶν χριστιανῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. “Ἡ Ἐκκλησία, ἀποβάλλουσα τὴν πένθιμον περιβολήν, ἐνδύεται λευκὴν καὶ φεγγοβόλον στολήν, ὡς ἂν ἀντανακλᾷ ἐπ’ αὐτῆς ἡ λευκότης καὶ ἡ λάμψις τοῦ Ἀγγέλου, τοῦ ἀποκυλίσαντος τὸν λίθον τοῦ μνημείου”, γράφει ὁ πιστότατος Σκιαθίτης διηγηματογράφος Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης, τοῦ ὁποῖου ἐφέτος ἐορτάζομεν τὴν ἑκατοστήν πεντηκοστήν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως καὶ τὴν ἐνενηκοστήν τῆς κοιμήσεως.

Πανηγυρίζει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ πληροῦται τὸ στόμα τῶν πιστῶν χαρᾶς ἐν τῷ λέγειν “Ἀνέστη ὁ Κύριος”. Διότι γνωρίζομεν ὅτι “Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει” (Ρωμ. 6,9). Καὶ ἐπὶ πλέον πιστεύομεν καὶ γνωρίζομεν ὅτι ἐφ’ ὅσον συνετάφημεν μετὰ τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ βαπτίσματος, θά συζήσωμεν μετ’ Αὐτοῦ εἰς τὴν αἰωνιότητα. Αὐτὴ εἶναι ἡ σωτηρία, αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ αἰτία τῆς χαρᾶς ἡμῶν καὶ τῆς ἐορταστικῆς Πασχαλίου πανηγύρεως. Ἡ νέα ἐν Χριστῷ ζωὴ εἶναι πλέον γεγονὸς πραγματικόν. Ἡ ζωὴ τοῦ πιστοῦ μετὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι πλέον ὡς ἦτο πρὸ αὐτῆς. Ἦδη ἔχει κατέλθει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ ἔχει σκηνώσει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ζωὴ μας διανύεται πλέον ἐντὸς τῆς Θείας Χάριτος, ἐντὸς τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τῆς Θεότητος, αἱ ὁποῖαι ποικιλοτρόπως μᾶς εὐεργετοῦν

καὶ μᾶς ἀνακαινίζουν.

Αὐτὴ ὁμως ἡ μεγάλη δωρεὰ τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συνεπάγεται τὸ ἐξ εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης πρὸς Αὐτὸν χρέος μας νὰ ἀποδεχθῶμεν τὸ δῶρον, νὰ οἰκειωθῶμεν τὴν προσφερομένην ἀναστάσιμον ζωὴν, νὰ ζήσωμεν ἀξίως τῆς κλήσεως καὶ νὰ περιπατήσωμεν ἐν καινότητι ζωῆς. Διότι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ θὰ εἶναι γεγονὸς ἀφορῶν καὶ τὸ πρόσωπον ἐκάστου ἡμῶν μόνον ὅταν συνταυτισθῶμεν μετὰ τοῦ Χριστοῦ, καὶ γίνωμεν σύμφυτοι πρὸς τὸ ὁμοίωμα τοῦ θανάτου Αὐτοῦ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὥστε νὰ συζήσωμεν μετ’ Αὐτοῦ ἐν Θεῷ, ἀναγεννημένοι ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ καθαιρόμενοι συνεχῶς, ὥστε νὰ παραμένωμεν κατοικητήριον Αὐτοῦ.

Αὐτὴ ἡ καινότης τῆς ζωῆς, ἡ νέα ζωὴ εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς εἰσάγει ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ζωὴ ἐντὸς τῆς Θείας Χάριτος, ζωὴ ἡ ὁποία κατευθύνεται, συναινούτων ἡμῶν καὶ συνευδοκούντων, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁ κόσμος δι’ ἡμᾶς ἔχει διευρυνθῆ. Τὰ ὅρια αὐτοῦ δὲν εὐρίσκονται εἰς τὴν ὑλικὴν πραγματικότητα. Τὰ ἐνδιαφέροντά μας δὲν περιορίζονται εἰς τὰ ὅρια τῆς κτιστῆς φύσεως. Ἀποβλέπομεν καὶ εἰς τὴν ζωὴν ἐπέκεινα τοῦ σώματος καὶ προετοιμαζόμεθα διὰ τὴν αἰωνιότητα.

Ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἀναστασίμου προοπτικῆς τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸν κόσμον τοῦτον λαμβάνουν ἄλλην διάστασιν. Αἱ θλίψεις ἀντιμετωπίζονται ὡς παροδικαὶ κατὰ τὴν ἀληθῆ φύσιν αὐτῶν. Τὸ βάρος τῶν ἀνθρωπίνων δεινῶν ἐλαφρύνεται διὰ τῆς ἐλπίδος. Αἱ θεόδοτοι χαρὰι καθαγιαίνονται καὶ βιώνονται ὡς πρόγευσις τῆς αἰωνίου χαρᾶς, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ ἡμᾶς. Ὁλόκληρος ἡ ζωὴ μας μεταβάλλεται εἰς νέαν, δια-

φορετικήν ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν μακρὰν τοῦ Χριστοῦ ἀνθρώπων. Ἐπικρατεῖ πλέον ἐντὸς ἡμῶν ἡ ἀναστάσιμος χαρὰ καὶ βεβαιότης, ἡ ὁποία μᾶς ὀπλίξει μὲ θάρρος, μὲ αἰσιοδοξίαν, μὲ ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπην διὰ τὸν συνάνθρωπον καὶ διὰ τὴν κτίσιν ὅλην.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Ἀνάστασις δὲν εἶναι ἐν γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἀφήνει ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν μας. Εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς αἰσιοδοξίας, τῆς δημιουργικότητος, τῆς ἀγάπης, τοῦ ἐνδιαφέροντος ἡμῶν δι' ὅλους καὶ δι' ὅλα καὶ τῆς ἀναφαιρέτου χαρᾶς ἡμῶν ἐν Χριστῷ.

Μετὰ πατρικῆς ἀγάπης εὐχόμεθα εἰς ὅλους νὰ

ζήσετε ἐν πληρότητι τὴν ἀναστάσιμον χαρὰν καὶ νὰ περιπατῆτε ἐφ' ἐξῆς “ἐν καινότητι ζωῆς”, κατευθυνόμενοι καὶ ἐξαγιαζόμενοι ὑπὸ τῆς Θείας Χάριτος, ἡ ὁποία θεραπεύει τὰ ἀσθενῆ καὶ ἀναπληροῖ τὰ ἐλλείποντα.

Τῷ δὲ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι καὶ χαρισαμένῳ ἡμῖν τὴν νέαν ζωὴν Χριστῷ, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, εὐχαριστία, δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἅγιον Πάσχα 2001

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

διάπυρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάντα

εὐχέτης πάντων ὑμῶν

